

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-4005/2015. számú ügyben**

Előadó: dr. Vecsera Judit

Az eljárás megindítása

Egy panaszos az alapvető jogok biztosához olyan beadvánnyal fordult, amely szerint Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének Balatonkenese Város nemzeti vagyonáról szóló 11/2013. (IV. 26.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban úR.) jogellenesen minősített át üzleti vagyonná egyes olyan vagyontárgyakat, amelyeket Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat vagyonáról és a vagyonnal való gazdálkodás szabályairól szóló 6/2012. (III. 30.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban rR.) törzsvagyonként kezel. Álláspontja szerint az úR. lényegében a közigazgatási értelemben újonnan létrejövő Balatonakarattya törzsvagyonát vonta el azzal, hogy a rR. 3. § (3) bekezdésében előírt, az átminősítés lehetőségét megteremtő feltételek hiányában vont ki egyes vagyonelemeket a törzsvagyon köréből.

Tekintettel arra, hogy a panaszbeadványban foglaltak alapján az úR. vonatkozásában felmerült a jogállamiság elvének sérelme, illetve közvetlen veszélyének a gyanúja, így az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

Vizsgálatom során áttekintettem a nemzeti vagyona, illetve az új község alakítására vonatkozó szabályozást, valamint tájékoztatást kértem az ügygel kapcsolatosan Balatonkenese Város Jegyzőjétől és a Veszprém Megyei Kormányhivatal Kormány megbízottjától.

Érintett alapvető jog

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye. *„Magyarország független, demokratikus jogállam.”* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés),
- tulajdonhoz való jog *„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”* (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés)
- önkormányzathoz való jog *„Magyarországon a helyi közügyek intézése és a helyi közbatalom gyakorlása érdekében helyi önkormányzatok működnek.”* (Alaptörvény 31. cikk (1) bekezdés)
- helyi önkormányzatok gazdasági-pénzügyi autonómiája *„Az állam és a helyi önkormányzatok tulajdona nemzeti vagyon. A nemzeti vagyon kezelésének és védelmének célja a közérdek szolgálata, a közös szükségletek kielégítése és a természeti erőforrások megóvása, valamint a jövő nemzedékek szükségleteinek figyelembevétele. A nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit sarkalatos törvény határozza meg.”* (Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdés)
„A helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között ... gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat.” (Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés e) pont)

Alkalmazott jogszabályok

- A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.)
- A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.)
- A területszervezési eljárásról szóló 1999. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Tersh tv.)
- Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.)
- A nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.)
- A területszervezési eljárásról szóló 321/2012. (XI. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Tersh. r.)

- Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Balaton tv.)
- Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének Balatonkenese Város nemzeti vagyonáról szóló 11/2013. (IV. 26.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban úR.)
- Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat vagyonáról és a vagyonnal való gazdálkodás szabályairól szóló 6/2012. (III. 30.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban rR.)
- Balatonkenese Nagyközség Önkormányzatának Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló Balatonkenese Nagyközség Önkormányzata Képviselő-testületének 8/2007. (IV.16.) számú rendelet (a továbbiakban SZMSZr.)

A megállapított tényállás

1. Egy panaszos az alapvető jogok biztosához olyan beadvánnyal fordult, amely szerint Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének Balatonkenese Város nemzeti vagyonáról szóló 11/2013. (IV. 26.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban úR.) jogellenesen minősített át üzleti vagyonná egyes olyan vagyontárgyakat, amelyeket Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének az önkormányzat vagyonáról és a vagyonnal való gazdálkodás szabályairól szóló 6/2012. (III. 30.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban rR.) törzsvagyonként kezel. Álláspontja szerint az úR. lényegében a közigazgatási értelemben újonnan, a 13/2013. (I.8.) KE határozattal 2014. október 12-én létrejövő Balatonakarattya törzsvagyonát vonta el azzal, hogy a rR. 3. § (3) bekezdésében előírt, az átminősítés lehetőségét megteremtő feltételek hiányában vont ki egyes vagyonelemeket a törzsvagyoni körből.

A beadványban részletezettek szerint az úR. a Mötv. 9. §- ban előírt jóhiszemű és a társadalmi rendeltetésnek megfelelő joggyakorlás, illetve kölcsönös együttműködés követelményének nem felel meg, ugyanis – ahogy azt a beadványban idézett 31/1998. (VI.25.) AB határozat is megállapította – a joggal való visszaélés tilalmába ütközik, ha a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendeltetése szerinti célra használt fel, vagyis a konkrét esetben indoklás nélkül történt az átminősítés

Az úR. jogellenességének indokaként említi panaszos, hogy megalkotásakor a rR. 3. § (3) bekezdésében előírt feltétel nem valósult meg, miszerint „a körülmények megváltozása, valamint új adatok, tények felmerülése esetén a Képviselő-testület a nemzeti vagyontárgyakat bármikor átminősítheti, kivéve a törvény szerinti forgalomképtelen vagy korlátozottan forgalomképes vagyontárgyakat”. Ebből azt a következtetést vonja le panaszos, hogy az átminősítésre azért került sor, hogy egyes ingatlanok, mint törzsvagyon ne kerülhessenek az újonnan létrejövő község törzsvagyonába, hanem átminősítésükkel kikerüljenek a kötelezően átadandó vagyonelemek köréből. Rögzíti azon véleményét is, hogy az üzleti vagyonná történő átminősítéssel az ingatlanok értéke nő, így szerinte Balatonkenese az új községként létrejövő Balatonakarattya jövőbeni fizetési kötelezettségét növeli. Panaszos szerint az új községként létrejövő Balatonakarattya további hátrányként érinti, hogy az átminősítés következtében kötelezően át nem adandó vagyonelemek hasznosításából a jövőben a település bevételt nem tud elérni.

A jogellenesség további indokaként említi a beadvány, hogy mivel az úR. szabályozási célja nem értelmezhető, ezért a Jat. 2. § (1) bekezdésében előírt, az egyértelmű szabályozási tartalomra vonatkozó alapvető jogalkotási követelménynek nem felel meg, illetve a Jat. 18. § (1) bekezdésében rögzített, a szabályozás szükségességét igazoló indoklási kötelezettséget sem teljesíti. A panaszos szerint a hátrányosan érintettek a hozzájárulásról való döntésben korlátozottak voltak, mert az átminősítés időpontjában Balatonakarattya Község Önkormányzata, így képviselő-testülete sem létezett. A beadvány ugyanakkor kiemeli, hogy a Balatonakarattyai Részönkormányzat (a továbbiakban: Részönkormányzat) viszont hozzájárult az úR. megalkotásához.

Azonban felhívta figyelmemet arra, hogy - mivel Balatonkenese erre támogatást nem adott - anyagi forrás hiányában az úR.-t és annak jövőbeni hatásait szakértőkkel megvizsgáltatni nem tudta, illetve az úR. mellékletét nem kapta meg, így áttanulmányozni sem állt módjában.

Az üzleti vagyonná történő átminősítés jogszerűtlenségének alátámasztására panaszos az önkormányzati ingatlanvagyon egységes és egyedi értékeléséhez készített 1/2002. (BK 8.) BM-EüM-FVM-GM-ISM-KöM-KöViM-NKÖM-OM-SzCsM irányelv II. fejezetének rendelkezéseit és a Balaton tv. kiindulási alapját is megemlíti.

A panaszos vizsgálatot kérte az úR. megalkotásának eljárásával és annak tartalmával kapcsolatban.

2. A vizsgálat során a panaszbeadvány alapján tájékoztatást kértem Balatonkenese Város Jegyzőjétől (a továbbiakban: Jegyző) és a Veszprém Megyei Kormányhivatal Kormány megbízottjától (a továbbiakban: Kormány megbízott).

A *Jegyző* megkeresésemre arról tájékoztatott, hogy az érintett önkormányzatok a közigazgatási terület megosztásáról a rendelet megalkotásának időpontjában még nem állapodtak meg, így álláspontja szerint az új községet érdeksérelmem nem érhet. Válaszában hangsúlyozta, hogy az úR. hatályba lépésének feltétele volt Balatonakarattya Részönkormányzatának egyetértése, amelyeta részönkormányzat megadott.

A Jegyző álláspontja szerint az úR. teljes mértékben megalapozott és jogszerű, ezért kérte a panasz alaptalanként való elutasítását.

A *Kormányhivatal* megkeresésemre arról tájékoztatott, hogy a strandok nem szolgálják kötelező önkormányzati feladatkör ellátását, nem minősülnek az Nvtv. 1. § szerinti törzsvagyonnak, így az Önkormányzat azok korlátozottan forgalomképes törzsvagyon jellegéről jogszerűen rendelkezett rR.-ben, illetve úR.-ben jogszerűen változtatta meg a minősítésüket. Az rR.-ben a minősítés feltételeként előírt új tényként értékelte az úR. szöveges előterjesztésében említett, az önkormányzati vagyonnal kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket, illetve új helyzetként a Köztársasági Elnök Balatonakarattya községgé nyilvánításáról szóló 13/2013. (I.8.) számú határozatát, mint köztudomású döntést. A Kormányhivatal válaszában hangsúlyozta, hogy nincs olyan hatályos törvényi rendelkezés, amely szerint minden törzsvagyon elem kizárólag annak az önkormányzatnak a tulajdonában állhat, amelynek területén a vagyon elhelyezkedik, ugyanis ez az elv az Nvtv. 5. § (3) bekezdésében kizárólagos tulajdonként felsorolt vagyon vonatkozásában elfogadható, de minden törzsvagyon elemre nincs ilyen tartalmú kógens rendelkezés.

A Kormányhivatal a fentiek alapján sem rR., sem úR. vonatkozásában nem állapított meg törvénysértést, törvényességi felügyeleti intézkedést nem tett és álláspontja szerint ennek jogalapját a strandok vagyonelemi átminősítése nem képezheti.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

1. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint valamely hatóság tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Ajbt. 2. § (3) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa kezdeményezheti a jogszabályok Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatát az Alkotmánybíróságnál. Ha az alapvető jogok biztosa a vizsgálata során észleli, hogy az alapvető jogokkal kapcsolatos visszásságot önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközése okozza, az Ajbt. 34/A. § (1) bekezdése alapján kezdeményezheti a Kúriánál az önkormányzati rendelet más jogszabállyal való összhangjának felülvizsgálatát. Az alapvető jogok biztosa eljárása során vizsgálja, hogy akár a hatósági jogalkalmazás, akár az annak alapjául szolgáló jogszabály alapjoggal összefüggő visszásságot eredményez-e.

Az ombudsmani gyakorlat eddig is világossá tette, hogy a biztos számára egy adott jogi szabályozás alapjogi aspektusú vizsgálatára, valamint a jogszabály hiányosságával, tartalmi hibáival, avagy a hatósági jogalkalmazással összefüggő intézkedések megfogalmazására a törvény lehetőséget teremt.

A preventív alapjogvédelemre hangsúlyt helyező ombudsmani gyakorlat alapján a biztos mandátuma keretei között marad akkor, ha az alapjogi aspektusú vizsgálatához nélkülözhetetlen módon, éppen a konkrét alapjogsérelmek és ezen alapuló panaszok hatékony megelőzése érdekében áttekinti a releváns jogi szabályozást, feltérképezi és jelzi a jogalkotó, jogszabály-előkészítő szervek, valamint a jogalkalmazók irányába a normaszöveggel illetve a joggyakorlattal kapcsolatban felmerülő alapjogi, alkotmányossági aggályokat.

2. A kormányhivataloknak a helyi önkormányzatok rendeletalkotása feletti törvényességi felügyeletre vonatkozó feladat- és hatáskörét az Alaptörvény 32. cikk (4) – (5) bekezdései és a Möt. 132. § határozza meg.

II. A vizsgált alapjog és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető állami garanciákkal és alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint egyes alapjogi tesztekre.

A jelentés megállapításaival összefüggésben ismételten hivatkozom arra, hogy az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek szövege az Alaptörvény Negyedik Módosításának hatályba lépését követően továbbra is nagyrészt megegyezik az Alkotmányban foglaltakkal, az alkotmányos követelmények és alapjogok tekintetében jellemzően nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek ellentétesek volnának a korábbi alkotmányunk szövegével. Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően.

A testület ennek kapcsán elvi érveléssel mondta ki azt, hogy „az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.”

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat továbbra is relevánsnak tekintendő. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.

Az irányadó alkotmánybíróági tézis szerint a jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. A törvényalkotási folyamat egyes eljárási szabályainak betartása a törvény érvényességének az Alaptörvényből levezethető jogállami követelménye, azonban a jogszabály megsemmisítésére csak abban az esetben kerül sor, ha a jogalkotási eljárás során olyan súlyos eljárási szabálytalanságot követtek el, amely a jogszabály közjogi érvénytelenségét idézte elő, illetőleg, amely másként nem orvosolható, mint a jogszabály megsemmisítésével. A jogalkotási törvény rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyása csak akkor eredményezheti a jogszabály alkotmányellenességének megállapítását, ha az adott jogszabály egyben az Alkotmány valamely rendelkezését is sérti [39/1999. (XII.21.) AB határozat].

Az Alkotmány korábban *expressis verbis* rögzítette a választópolgárok közösségét megillető helyi önkormányzás jogát. A jog tartalmaként a helyi közügyek önálló demokratikus intézését és a helyi közhatalomnak a lakosság érdekében való gyakorlását határozta meg. Az Alaptörvény a jogot már nem nevesíti, azonban az önkormányzatok működésének indokaként azonos tartalommal rendelkezik arról. A választópolgárok közösségének helyi önkormányzashoz való joga - noha az Alaptörvény nem az ún. alapvető jogok között szabályozta - az alapvető jogokhoz hasonló védelemben részesül, mivel az Alkotmánybíróóság álláspontja szerint tartalmánál fogva az önkormányzati jogok anyajogát jelenti [18/1993. (III.19.) AB határozat]. A képviselő-testület számára biztosított hatáskörök az önkormányzatok számára biztosított autonómia alkotmányos garanciáit képezik [56/1996. (XII.12.) AB határozat].

A tulajdonhoz való jog az alapjogok érvényesülésének biztosítója, az Alkotmánybíróóság értelmezésében a tulajdon az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapjaként részesül alapjogi védelemben [64/1993. (XII.22.) AB határozat]. Ahogy azt a Mötv. miniszteri indoklása is kifejti, az önkormányzatok működésének egyik meghatározó feltétele, hogy megfelelő vagyonnal rendelkezzenek kötelező feladataik ellátásához. A helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező nemzeti vagyonba tartozó vagyonelemek rögzítése mellett az Nvtv. lehetőséget ad arra, hogy a helyi önkormányzat rendeletben kizárólagos tulajdonának, vagy nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősítsen egyes önkormányzati tulajdonban álló vagyonelemeket. Ezeknek megfelelően az önkormányzati vagyon rendeletben történő szabályozása nem általános magatartási szabályt meghatározó jogszabályt jelent, hanem a magatartási szabályokat alkotó alany létét biztosító anyagi alap jogbiztonságát és fenntarthatóságát célzó előírás, így alapjogi szempontból a tulajdonhoz való jog érvényesülése és védelme szempontjából is vizsgálendő.

III. Az ügy érdeme tekintetében

1. A törzsvagyoni jelleg megszüntetése jogszerűségének kérdésköre

Az Nvtv. 5. § rendelkezik arról, milyen vagyonelemek képezik az önkormányzati vagyont. Az Nvtv. az önkormányzat vagyont törzsvagyon és üzleti vagyon megnevezésekkel két részre osztja: a törzsvagyont funkciója és törvényben, illetve helyi önkormányzat rendeletében történő minősítése, mint konjunktív feltételek különítik el az üzleti vagyontól.

Az Nvtv. bizonyos vagyonelemeket kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló vagyonnak minősít, ezeket helyi önkormányzat rendeletében sem minősítheti át. Ide tartoznak a helyi közutak és műtárgyaik, a helyi önkormányzat tulajdonában álló terek, parkok, nemzetközi kereskedelmi repülőtér a hozzá tartozó légitforgalmi távközlő, rádió navigációs és fénytechnikai berendezésekkel és eszközökkel, továbbá a légitforgalmi irányító szolgálat elhelyezését szolgáló létesítményekkel együtt, valamint - külön törvény rendelkezése alapján a helyi önkormányzat részére átadott - vizek, közcélú vízi létesítmények, ide nem értve a vízi közműveket (Nvtv. 5. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés). A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon körét az Nvtv. 2. számú melléklete tartalmazza, ezen kívül törvény vagy helyi önkormányzat rendelete minősítheti ekként a vagyont (Nvtv. 5. § (4) bekezdés).

A kizárólagos önkormányzati tulajdonban álló, illetve a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű vagyon egyaránt forgalomképtelen. Az Nvtv. a törzsvagyon harmadik elemeként négy vagyontárgy-típust sorol fel, amelyeket korlátozottan forgalomképesnek minősít. Ide tartozik a helyi önkormányzat tulajdonában álló közmű, a helyi önkormányzat tulajdonában álló – a helyi önkormányzat képviselő-testülete és szervei, továbbá a helyi önkormányzat által fenntartott – közfeladatot ellátó intézmény, költségvetési szerv elhelyezését, valamint azok feladatának ellátását szolgáló épület, épületrész, a helyi önkormányzat többségi tulajdonában álló, közszolgáltatási tevékenységet vagy parkolási szolgáltatást ellátó gazdasági társaságban fennálló, helyi önkormányzati tulajdonban lévő társasági részesedés, továbbá a Balatoni Hajózási Zrt.-ben fennálló, a helyi önkormányzat tulajdonában álló társasági részesedés.

Az Nvtv. az önkormányzati törzsvagyon meghatározása körében nem tartalmaz rendelkezéseket az önkormányzat – Nvtv. 5. § (5) bekezdésen kívüli vagyont érintően – saját mérlegelési jogkörében, önkormányzati rendeletben korlátozottan forgalomképes vagyontárgynak minősített dolgok jellegére, típusára vonatkozóan. Vagyis azt a képviselő-testület szabadon döntheti el, milyen vagyonelemek von bele ebbe a körbe, illetve von ki belőle. A törvény által forgalomképtelennek minősített vagyonelemek kívüli vagyonelemek minősítése önkormányzati rendelettel megváltoztatható.

Az Nvtv. 5. § (2) bekezdése az önkormányzati törzsvagyon fogalmi elemeként írja elő, hogy egyrészt az önkormányzat kötelező feladatellátását szolgálja, másrészt ezt közvetlenül teszi. Az önkormányzati feladat- és hatáskörök tekintetében a Möt. 10. § (1) bekezdése általános előírásként rögzíti, hogy a helyi önkormányzat ellátja a törvényben meghatározott kötelező és az általa önként vállalt feladat- és hatásköröket. A települési önkormányzat vízgazdálkodással kapcsolatos feladatait a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 4.§ szabályozza részletesen: az e) pont szerint a települési önkormányzat feladata a természetes vizek fürdésre alkalmas partszakaszainak és azzal összefüggő vízfelületének kijelölése. Vagyis a kötelező feladatellátást a „kijelölés”, mint tevékenység jelenti.

A panaszos beadványában a rendelet jogszerűtlensége indokaként említi az önkormányzati ingatlanvagyon egységes és egyedi értékeléséhez készített 1/2002. (BK 8.) BM-EüM-FVM-GM-ISM-KöM-KöViM-NKÖM-OM-SzCsM irányelv II. fejezetének rendelkezéseit.

Az irányelv II. fejezete a korlátozottan forgalomképes vagyonelemek értékelésére vonatkozóan tartalmaz előírásokat, itt kerül említésre, hogy – többek között – ebbe az értékelési körbe tartoznak a vagyonkataszterben „24114 Strandok” ingatlanjellegű azonosítóval rendelkező ingatlanok. Ebből panaszos azt a következtetést vonta le, hogy a strandok alapvetően a korlátozottan forgalomképes törzsvagyonba kell, hogy tartozzanak. Azonban a jogszabály csak arra az esetre vonatkozik, hogy amennyiben strand tartozik a korlátozottan forgalomképes vagyonelemek közé, akkor hogyan kell azt értékelni. Azt nem rögzíti, hogy az értékeléssel érintett vagyonelemek kötelezően ilyen minősítéssel rendelkezzenek.

A beadványban történik hivatkozás a Balaton tv. előírásaiba való ütközésre, azonban ezt csak általánosságban említi panaszos, konkrét jogszabályi rendelkezés megjelölése nélkül. Panaszos véleménye szerint a törvény kiindulópontja, hogy a Balaton partján elhelyezkedő önkormányzati vagyonba tartozó strandok értékesítése elé korlátokat állít, amely szerinte önmagában kétséges teszi, hogy a Balaton partján elhelyezkedő strand egyáltalán üzleti vagyon körébe besorolható-e. A Balaton tv. a záró rendelkezések között valóban tartalmaz egy a Kormányzatnak szóló rendeletalkotási felhatalmazást, azonban ez az állami tulajdonú ingatlanok értékesítésére vonatkozik (Balaton tv. 58. § (1) bekezdés b) pont).

A fentiek alapján – mivel a strandok közvetlenül nem szolgálnak kötelező feladatellátást – így törzsvagyon jellegüket a rR.-ben kötelező törvényi előírás nélkül, önként szabályozta a képviselő-testület, illetve úR.-ben jogszerűen változtatta azt meg. Törvényi korlátozás nincs a minősítésre, így az átminősítésre sem, a helyi közösség ebben az esetben a jogállamiság követelményének és a képviselő-testületi rendeletben önmaga szabta korlátok betartására köteles a szabályozási környezet kialakítása tekintetében.

2. A törzsvagyon átminősítési módjának kérdésköre

Az rR. a 3. § (3) bekezdésében felsorolt feltételek bekövetkezése esetén tette lehetővé a vagyontárgyak átminősítését a következők szerint: „a körülmények megváltozása, valamint új adatok, tények felmerülése esetén a Képviselő-testület a nemzeti vagyontárgyakat bármikor átminősítheti, kivéve a törvény szerinti forgalomképtelen vagy korlátozottan forgalomképes vagyontárgyakat”. A Kormányhivatal válaszában az rR. által az átminősítés feltételeként előírt követelménynek, ezen belül „új tény”-nek értékelte az önkormányzati vagyonnal kapcsolatos előírásokat tartalmazó Alaptörvény, Nvtv. és Möt. hatályba lépése miatti felülvizsgálat szükségességét. Az önkormányzati vagyon minősítése törvényi szintű szabályozásának változása mindazonáltal nem érintette a helyi önkormányzati rendeletben önként törzsvagyonnak minősített elemeket, így azok átminősítésének feltételeként a jogszabályi előírások változása álláspontom szerint nem vehető figyelembe.

A kérdéses vagyontárgyak törzsvagyonni jellegének megszüntetése nem az rR. módosításával, hanem az úR. megalkotásával valósult meg, aminek következményeként az úR.-ben minősített vagyontárgyakkal kapcsolatban az rR.-ben előírt követelmények formailag nem korlátozzák a jogalkotót. Azonban, amint azt az Alkotmánybíróság egy önkormányzati rendelet alkotmányosságának vizsgálatakor kifejtette: a szabályozás célján túl önmagában a jogalkotó szabályozásban testet öltő célja is alkotmányellenessé tehet egy rendelkezést [4/2007. (II.13.) AB határozat]. A Jat. 2. § (1) bekezdése előírja, hogy „a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie”. A jogalkotás szükségességének vizsgálati kötelezettségét a jogállamiság elvi követelményén túl a Jat. 17. § (2) bekezdés b) pontja tételesen is rögzíti. A Jat. 17.§ alapján egy jogszabály megalkotása során az előterjesztőnek előzetes hatásvizsgálatot kell elvégezni, amelynek során megvizsgálja, hogy szükség van-e a jogszabály megalkotására (vagyis melyek az okok és célok), a megalkotás elmaradásának, illetve megvalósulásának mi lesz a várható következménye (vagyis jogalkotás útján az adott cél elérhetőnek látszik-e). A vizsgálat eredményéről – önkormányzati rendeletről lévén szó – a képviselő-testületet tájékoztatni kell. A Jat. 18. § (1) bekezdésében foglalt indoklási kötelezettség a 17. § (1) bekezdésben foglalt kötelezettséghez képest csak annyi többletet jelent, hogy a tájékoztatás formáját a renDELETEhez történő csatolásként határozza meg. Az úR. esetében a Jat. 17. §-ra történő hivatkozással 2013. március 25-én készített elkészített előzetes hatásvizsgálat során alkalmazott vizsgálati szempontok formailag megfelelnek a Jat. 17. §-ban foglalt kategóriáknak, azonban a szabályozás indokaként a következőket tartalmazza: “Nvtv. és a Möt., mint magasabb szintű jogszabályoknak megfelelő önkormányzati rendelet alkotása szükséges az Ör-ben az új vagyoni kategóriáknak megfelelő fogalmakat használni, valamint az ingyenes átruházására vonatkozó szabályokat hatályon kívül helyezni, mivel arra csak törvényben meghatározott esetekben és módon van lehetőség”. A hatásvizsgálat a RVr. által már besorolt egyes vagyonelemek kategóriák közötti átsorolásra vonatkozóan semmilyen indoklást nem tartalmaz, ahogy az úR. előterjesztése sem.

A Jat. által előírt jogalkotási követelmények a jogállamiság és jogbiztonság elvének megfelelő eljárási garanciákat jelentenek. „A jogbiztonság - az Alkotmánybíróság értelmezésében – az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára ... előre láthatóak legyenek. ... A jogállamiság és jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák. Ezek alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából. Csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás” [11/1992. (III.5.) AB határozat] A panaszos szerint a hátrányosan érintettek a hozzájárulásról való döntésben korlátozottak voltak, mert az átminősítés időpontjában Balatonakarattya Község Önkormányzata, így képviselő-testülete sem létezett. A beadvány ugyanakkor kiemeli, hogy Balatonakarattyai Részönkormányzat (a továbbiakban: Részönkormányzat) viszont hozzájárult az úR. megalkotásához.

Azonban felhívta figyelmemet arra, hogy - mivel Balatonkenese erre támogatást nem adott - anyagi forrás hiányában az úR.-t és annak jövőbeni hatásait szakértőkkel megvizsgáltatni nem tudta, illetve az úR. mellékletét nem kapta meg, így áttanulmányozni sem állt módjában.

A részönkormányzat működése tekintetében szükséges a következőket tisztázni. Korábban a 2011. december 31-ig hatályos Ötv. 28. § (1) bekezdése, 2012. január 1-jétől a Mötv. 62.§ (1) bekezdése alapján lehetőség van arra, hogy a képviselő-testület - szervezeti és működési szabályzatában meghatározottak szerint - valamely településrész sajátos érdekeinek képviseletére településrészi önkormányzatot (részönkormányzat) hozzon létre települési képviselőkből és más, az adott településrészen élő választópolgárokból. A részönkormányzat a bizottságokkal azonos funkciót tölt be. Balatonkenese esetében az úR. döntésének időpontjában Balatonakarattya rendelkezett részönkormányzattal: az SZMSZr. 35. § (1) bekezdése szerint a Képviselő-testület a település történetileg elkülönült része, sajátos arculata, valamint a településrészen élő, ott érdekelt lakosság, valamint üdültulajdonosok önkormányzati érdeket is szolgáló önszerveződő képességének megerősítése céljából létrehozta Balatonkenese Nagyközség Balatonakarattyai Településrészi Önkormányzatát. Önálló község alakítása esetén nem előfeltétel, hogy az újonnan létrejövő község részönkormányzattal előzetesen rendelkezzen, ezért írja elő a Mötv. a 98. § (7) bekezdésében, hogy a kezdeményezést előkészítő bizottság automatikusan településrészi önkormányzattá alakul át, amely részönkormányzat egyetértése szükséges a településrészt érintő területszervezési kérdésben, a bel- és külterületek lehatárolásához, illetve az önkormányzati vagyronról, vagyoni jogokról és kötelezettségekről szóló döntéshez. Tény, hogy amennyiben az önálló községalakítással érintett településrész részönkormányzata az önálló községgé történő alakulást megelőzően nem létezik, akkor a vagyonrendelet megalkotásánál, módosításánál az egyébként szabadon minősíthető vagyonelemek besorolása tekintetében nem lehet döntésképes, kizárólag a különválás idején már eleve minősítéssel rendelkező vagyonelemek tekintetében tud tárgyalási pozíciót kialakítani. Míg ha az adott településrész korábban, a vagyonrendelet megalkotásakor is rendelkezett részönkormányzattal, akkor – a létrehozatal és a rendelet megalkotása időpontjától függően – a legoptimálisabb helyzetben akár már a szabadon minősíthető vagyonelemek besorolása tekintetében is lehet hatásköre, nemcsak a már besorolt vagyonelemek szétosztását illetően. Ezek alapján Balatonakarattya a részönkormányzati intézménynek a különválást és az úR. megalkotását megelőző működése miatt a lehetőségek adta legjobb döntési pozícióban volt.

A részönkormányzati hozzájárulás megadása tekintetében a panaszos rögzíti, hogy a Részönkormányzat több esetben kért pénzeszközöket Balatonkenese Város Önkormányzatától, hogy a rendeletet és annak jövőbeni hatásait szakértőkkel megvizsgáltassa, de nem kapott támogatást, így ezzel a lehetőséggel nem tudott élni. A Mötv. 62. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a településrészi önkormányzat funkciója valamely településrész sajátos érdekeinek képviselete. Az intézmény a funkcióját abban az esetben tudja betölteni, ha ehhez megfelelő eszközök állnak rendelkezésére. A településrészi önkormányzat feladat- és hatáskörét, működésének alapvető szabályait – a Mötv. hivatkozott rendelkezésének utaló szabálya alapján - a képviselő-testület szervezeti és működési szabályzatában kell rendezni. Az SZMSZr. 35. § (23) bekezdése alapján a képviselő-testület éves költségvetésében, előirányzatokként elkülönítve határozza meg azt az összeget, amelyet a településrészi önkormányzat hatáskörei ellátásához felhasználhat. A keret felhasználásával kapcsolatos döntés meghozatalára a településrészi önkormányzati testülete jogosult. Panaszos indoklásában hangsúlyozta, hogy a részönkormányzat testülete az úR.-hez úgy járult hozzá, hogy annak mellékletét nem kapta meg, így áttanulmányozni sem állt módjában. Az úR. annak 26. § (1) bekezdése szerint a Részönkormányzat e rendelettel való egyetértéséről szóló döntést követő napon lép hatályba. A Részönkormányzat 2013. július 31-i üléséről készült jegyzőkönyv szerint az elnök ismertette az úR.-t, amihez kérdés, hozzászólás nem hangzott el, a testület 5 igen és 1 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett 245/2013. (VII.31.) számú határozatával egyetértett az úR.-rel. A jegyzőkönyvben nincs említés arra vonatkozóan, hogy a rendelet mellékletének ismerete nélkül szavaztak volna a tagok.

A beadványban részletezettek szerint az úR. a Mötv. 9. §-ban előírt jóhiszemű és a társadalmi rendeltetésnek megfelelő joggyakorlás, illetve kölcsönös együttműködés követelményének nem felel meg, ugyanis panaszos szerint – ahogy azt a beadványban idézett 31/1998. (VI.25.) AB határozat is megállapította – a joggal való visszaélés tilalmába ütközik, ha a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendeltetése szerinti célra használt fel, vagyis a konkrét esetben indokolás nélkül történt az átminősítés.

A szubjektív jogalkotói szándéknak csak abban az esetben van jelentősége a vizsgálat szempontjából, ha az úR megalkotása ténylegesen kihat az önkormányzatok közötti vagyonszámolásra. Erre tekintettel az alábbiakban ezt a területet is vizsgálati körömbe vontam.

A törzsvagyoni jelleg megszüntetésének módja Jat. -ba ütközik, mert a rR.-ben az átminősítés feltételeként előírt körülményváltozás vagy új adat, illetve tény felmerülésének követelményét az úR. megalkotásával a jogalkotó megkerülte, valamint az előkészítés során - a Jat. 17. §-ban előírtakkal ellentétesen - a jogszabály megalkotásának szükségességét az egyes vagyonelemek kategóriák közötti átsorolásra vonatkozóan nem indokolta. Azonban ezek a hiányosságok nem vetik fel az úR. súlyos közzjogi érvénytelenségének lehetőségét.

3. Az átminősítés vagyongegosztásra gyakorolt hatásának kérdésköre

A korábban hatályos szabályozás szerint az önálló község alakítása során a közigazgatási határ kijelölésére az Ötv. és Tersz. tv. anyagi jogi szempontokat nem határozott meg. A Tersz. tv. 13. § szerint községgé nyilvánítás esetén a választást követően legkésőbb 6 hónapon belül az érdekelt önkormányzatok állapotodnak meg a vagyon, a közigazgatási terület megosztásában, az új közigazgatási határvonalban. Megállapodás hiányában bármelyik érdekelt önkormányzat keresete alapján a bíróság volt jogosult dönteni.

A Mötv. 98. § (8) – (10) bekezdései tartalmaznak rendelkezéseket arra vonatkozóan, hogy az önkormányzati vagyon megosztásáról és az új község területéről a községgé nyilvánításról szóló döntés hatálybalépését követő hat hónapon belül az érintett önkormányzatok állapotodnak meg. A megállapodás tartalmát a Mötv. annyiban korlátozza, hogy a megállapodásban az új község alakítására vonatkozó népszavazással érintett területtől eltérni nem lehet, illetve az új község külterülete a belterülethez kapcsolódó, egybefüggő terület. Az „új község alakítására vonatkozó népszavazással érintett terület” kifejezés értelmezése során a Mötv. 98. § (1) bekezdésének utolsó mondata irányadó, amely szerint az önálló község alakításának kezdeményezésére irányuló helyi népszavazást a település teljes közigazgatási területére kell kitűzni. Vagyis a terület megosztásánál a teljes közigazgatási területről rendelkezni kell, ami nagyobb logikusan nem lehet, de kisebb sem. Az új község vagyonára, területére vonatkozó megállapodás hiányában bármelyik érintett önkormányzat keresete alapján a közigazgatási és munkaügyi bíróság dönt. Anyagi jogi szabályként a Mötv. a (8)-(9) bekezdésekben előírja, hogy vagyongegosztási perben a bíróságnak lakosságarányos megosztást kell alkalmaznia, illetve a település külterületét a belterületi népességgel arányosan kell megosztani. A részletszabályokat tartalmazó Tersz. r. 7. § (1) bekezdés alapján a helyi népszavazás előkészítése körében az előkészítő bizottság írásos tájékoztatót készít a választópolgárok részére, amely – többek között – tartalmazza az új község területére, határvonalára és a vagyongegosztásra vonatkozó javaslatot. Ez a javaslat azonban a szabályozás szerint az újonnan megalakuló önkormányzat által megkötött megállapodás tartalmára vonatkozóan nem kötelező.

A 61/2003. (XI.26.) AB határozat kimondta, hogy a Tersz tv. - hasonlóan a korábbi szabályozáshoz - a vagyon és a közigazgatási terület megosztását, a közigazgatási határvonal meghatározását nem tekinti a községgé nyilvánításról szóló köztársasági elnöki döntés tartalmi elemének, hanem az érintett önkormányzatok megállapodására bízta, azzal, hogy ha az érintett önkormányzatok nem tudnak megállapodni bármelyik önkormányzat bírósághoz fordulhat a jogvita eldöntése érdekében.

Az Alkotmánybíróság a 343/B/2000. számú ügyben részletesen vizsgálta az új község alakítása esetén a választópolgárok, illetve a köztársasági elnök közigazgatási terület megállapítására vonatkozó jogkörét.

A 2004. március 8-án kelt határozata szerint: „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint tehát, ha az új község megfelel az Ötv. 52. § (1) bekezdésében a községgé alakítás feltételeként szabott kritériumoknak, a községgé alakítást kezdeményező választópolgárok közösségének ahhoz van alanyi joga, hogy a községi jogállás elnyerésével a helyi önkormányzashoz való jogot elnyerjék. Az előkészítő bizottság által az Ötv. 52. § (2) bekezdése alapján elkészített javaslatban meghatározott közigazgatási területre az új község választópolgári közösségének nincs alanyi joga. ... A köztársasági elnök hatáskörébe az Ötv. 94. § b) pontja alapján a községi jogállásról való döntés tartozik. A vagyon és a közigazgatási terület megosztásáról való döntést a Tszt. 13. §-a az érintett önkormányzatok megállapodása körébe utalja, azzal, hogy megegyezés hiányában a bíróság dönt. Így a Tszt. 13. §-a és a köztársasági elnök Alkotmányban szabályozott hatáskörének - az indítványozó által állított - korlátozása fel sem merül.”

A 2004. július 6-án kelt 1044/B/1997. AB határozatában kifejtette, hogy az önkormányzashoz való jog tartalmát tekintve a választópolgárok közösségét megillető alapvető jog. „Az új község alakításáról szóló köztársasági elnöki határozat a korábban községnek nem minősülő település községi jogállásának, az ott élő választópolgári közösség önkormányzashoz való jogának elismerését jelenti... A Tszt. mindazokban, az új község alakításával összefüggő ügyekben, amelyek eldöntése során az érintett önkormányzatok önkormányzati jogai sérelmet szenvedhetnek (a közigazgatási terület, a vagyon megosztása) az érintett önkormányzatok megállapodására bízva a döntést, és megállapodás hiányában lehetőséget ad arra, hogy az önkormányzatok bármelyike bírósághoz forduljon.” Ezt az Alkotmánybíróság a 2006. november 7-én kelt 1124/E/2004. AB határozat is megerősítette. A Pécsi Ítéltábla a Gf.IV.30.602/2011/8. számú, a Szekszárdi Törvényszék 16.G.40.059/2007/127. számú ítéletével szemben benyújtott fellebbezést elutasító ítéletével megerősítette az első fokon eljáró bíróságnak a vagyonmegosztás tekintetében elvi jelleggel kifejtett álláspontját. Az álláspont szerint „ingatlan tulajdon megosztása tekintetében elsődlegesen a területi elv alkalmazása jöhet szóba, melynek lényege, hogy a vagyonmegosztás során szükségszerű, egyúttal célszerű, hogy valamely önkormányzat elsősorban a saját közigazgatási területen lévő vagyonával valósítsa meg önkormányzati feladatait, a lakosság szükségleteinek kielégítésével összefüggő tevékenységét. Egyebekben, illetve összességében az önkormányzati vagyon megosztása mikéntje tekintetében ... terület, feladat és lakosságarányos megosztás jöhet szóba, - összességében pedig mindezen elvek figyelembevételével értékiegyenlítés útján lehetséges a közös vagyon megszüntetése ... A fenti elveknek megfelelően tehát rögzítendő, hogy a megosztás alapja ... a kiválás időpontjában meglévő teljes vagyon, mely a ... lakosság számaránynak megfelelően oszlik meg. ... Összegezve a fentieket, a megyei bíróság az ingatlanvagyon tekintetében ezért a megosztást akként tartja elfogadhatónak és elképzelhetőnek hasonló tárgyú perekben, hogy a már említett területi elv alkalmazása mellett az adott település közigazgatási területén lévő ingatlanok tulajdonjogát az adott önkormányzat szerzi meg, - vita esetén pedig a bíróság dönt az adott konkrét ingatlanok az adott konkrét önkormányzat tulajdonba adása tekintetében. ... az egyes önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanai vagyonmegosztás időpontjában meglévő értéke alapulvételeivel ... a megfelelő értékiegyenlítésre igényt tarthat”. A vizsgálat keretében megkeresett Kormányhivatal is kiemelte a válaszában, hogy nincs olyan hatályos törvényi rendelkezés, amely szerint minden törzsvagyoni elem kizárólag annak az önkormányzatnak a tulajdonában állhat, amelynek területén a vagyon elhelyezkedik. Ez az elv az Nvtv. 5. (3) bekezdésében felsorolt kizárólagos tulajdon tekintetében érvényesül, de minden törzsvagyoni elemre nincs ilyen tartalmú kógens rendelkezés. Ha közigazgatási határon belül van olyan törzsvagyonnak minősülő ingatlan, ami törvény alapján kötelezően ilyen minősítésű, akkor az kötelezően az önkormányzat tulajdona, nem képezheti a megállapodás tárgyát. Azonban az önként ilyennek minősített törzsvagyoni ingatlanra ez nem vonatkozik. Tehát ha önként törzsvagyonnak minősített vagy üzleti vagyonról van szó, akkor lehetséges, hogy a másik önkormányzat tulajdona lesz, de ez egyrészt megállapodás kérdése, másrészt az ingatlanvagyon elvonásával érintett önkormányzat – lakosságarányosan számított – értékmegtérítésre tarthat igényt.

A fenti jogszabályi előírásokra és bírósági gyakorlatra tekintettel megállapítható, hogy az új község alakítása során a vagyonmegosztásnál a kizárólag képviselő-testületi rendeletben előírt törzsvagyoni jelleg nem releváns tényező, a vagyon megosztása az érintett képviselő-testületek megállapodásától függ, ennek hiányában a bíróság jogszabályban előírt megosztási szempont alapján dönt. Az önkormányzati rendelet formájában történő jogalkotás, mint jogintézmény használatának alapján a vagyonmegosztás kérdésében károkozás nem történt, így az úR. célja miatt nem folytattam vizsgálatot. Összességében megállapítható, hogy az új község önkormányzatának megalakulásáig az előkészítő bizottság garanciális szerepet tölt be, de a közigazgatási terület és a vagyon megosztása tekintetében csak az új község képviselő-testülete köthet megállapodást, amelynek tartalmát illetően az előkészítő bizottság javaslata nem rendelkezik kötőerővel. A vagyon megosztása a képviselő-testületek megállapodása alapján történik, ennek hiányában a bíróság dönt, az ingatlanok esetében ez a gyakorlatban ez a közigazgatási határhoz igazodik, amennyiben nem így történik, az ingatlan – lakosságarányosan számított - értékének megtérítésére tarthat igényt az érintett önkormányzat. Mindebből következően, a fentiekben kifejtett alkotmányos elvekre tekintettel megállapítom, hogy az úR. megalkotásának eljárása a Jat. indoklási követelményének nem felel meg maradéktalanul, de súlyos közjogi érvénytelenséget nem jelent, továbbá Balatonakarattya választópolgárai tulajdonosi jogainak illetve az önkormányzat gazdasági-pénzügyi autonómiájának sérelmével összefüggő visszás helyzetet nem eredményezett.

Intézkedésem

Tehtetttel arra, hogy a panasz kapcsán alapvető joggal összefüggő visszásságot nem állapítottam meg, az úR. más jogszabályba ütközése miatt annak Kúria, illetve az Alaptörvénnyel való összhangjának Alkotmánybíróság általi felülvizsgálatát nem kezdeményezem.

A jelentésben feltárt, alapvető joggal összefüggő visszásság jövőbeni bekövetkezése lehetőségének a megelőzése érdekében az Ajb. 32. § (1) bekezdése alapján felkérem Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületét, hogy a jogbiztonság követelménye érvényesülése érdekében a jövőben fordítson kiemelt figyelmet a jogalkotás eljárási követelményeinek betartására.

Felhívom Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének, illetve Balatonakarattya Község Önkormányzata Képviselő-testületének figyelmét arra, hogy a közigazgatási határról és a vagyonmegosztásról szóló megállapodás elhúzódása a választópolgárok önkormányzathoz való jogának sérelmével járhat, amellyel kapcsolatban kártérítési per indítható.

Budapest, 2016. szeptember

Székely László sk.